

Igéretetek a megvalósulás útján

A Textilművek kommunista brigádjairól és a kongresszusi versenyről

A neofényben úszó hatalmas fonoda pezsgő életét szemléltük Simon Mihállyal, a Szegedi Textilművek B-műszakjának főművezetőjével. Simon elvtárs közben érdekes adatokat mesélt a gépekről, a brigádokról, az emberek munkájáról — s amire különösen büszkék, a kongresszusi verseny eredményeiről. Mivel ez utóbbiról már a pártiródnál is sokat beszélgettünk és általában tájékozódtam a vállalatokról, találmányra kizsármeltem egy fiatal munkást, akihez a főművezető oda is vezetett. Az illető, Kiss Mária, elmondotta, hogy néhány hete dolgozik csak a gyárban, még nem versenyez, de máris egyre jobban megy a munka. Ezért nagyon hálás a »Radics néni«-nek, aki sokat segít és magyaráz neki.

Komolyan vesszük

Igy jutottunk el azután Radics Sándorné nyújtóhoz, aki röviden, egyszerűen tájékoztatott a versenyről:

— Nálunk mindenki vállalt valamit a tehetségéhez mérten. Mi, néhányan a párttagok közül úgy döntöttünk, hogy alakítunk egy kommunista brigádot. Ugyis sokat beszélünk a többieknek a kongresszusi verseny jelentőségéről, hadd lássák, mi is nagyon komolyan vesszük. Felajánlottuk többek között a termelékenység emelését, a gyakorlatlanabb dolgozók segítségét — és felsorolt még néhány pontot.

Az egyik pont éppen az előbb elevevett meg Kiss Mária szavaiban, egy másik pedig odább, a gyűrűsfonón. Itt Vastag Elemérné, a kommunista brigád kiváló gyűrűsfonója erősítette meg a főművezető állítását, hogy a brigád tagjai gondosan ügyelnek a technológiai fejelemre és a minőségre.

Eredmények

— Hetenként többször is elmegyek egy-két gyűrűsfonógépet ellenőrizni az üzemi

részembe — mesélte Vastag Elemérné. — Megnézem például, hogy miért áll az orsó. Ha a fonónó hibájából — például mert szakadozik a fonál, s ezért kényelmeskedésből kifizte, hogy ne kelljen annyit kötöznie —, akkor figyelmeztetem. Ha műszaki hiba miatt áll az orsó, magam is sürgetem a megjavítását.

Vastag Elemérné szavának nyomatókat ad, hogy immár tizennégy hónapja rendszeresen eléri a kiváló dolgozó szintet.

Két példát említettünk, de már ez is mutatja, hogy a kongresszusi vállalások nem maradnak csupán írott betűk. Erről tanúskodnak a számadatok is: a kommunista brigád a legutóbbi értékelés szerint 105,1 százalékos teljesítményt ért el. Számos tanújele volt annak is, hogy általában fel lendült a verseny a Textilművekben. Bácsi József, a B-műszak műhelybizottságának termelésfelelőse elmondta, hogy napról napra érdeklődnek az eredmények után a dolgozók. Ha kifüggesztik a friss értékeléseket a fonodában, csoportosan böngészik azokat.

Kisebb hibák

Néhány észrevételt azonban el kell mondani a Textilművekben folyó versenyzéssel kapcsolatban. A két-ségtelen lelkesedés, jó szándék mellett kisebb zavarok is tapasztalhatók. Kezdődik ez éppen a kommunista brigád létrehozásánál. Elismerésre méltó szándék a párttagok részére, hogy példát akarnak mutatni a termelésben. Ehhez azonban nem okvetlenül szükséges külön brigádba tömörülni. Az üzemben ugyanis van negyvenkét brigád, amelyek javarészeben együtt dolgoznak a párttagok és a pártönkivüliek. A jól dolgozó kommunisták pedig éppen így tudnak segíteni munkatársaikkal a legjobban.

A másik körülmény, amiről szólni kell, hogy nem

mindig reális a brigádok versenyének értékelése. Éppen a kommunista s néhány újonnan alakult szakszervezeti és KISZ-brigád létrehozásánál valamiféle erőltetett csoportosítás tapasztalható. Van ezekben a brigádokban szalagegyesítő, nyújtós, gyűrűsfonó, láncsevélő egyaránt. Ezek nem egyforma munkafeltételek mellett dolgoznak, különösen el kellene határolni a láncsevélőket. Itt ugyanis olyanok a lehetőségek, hogy a kiváló dolgozók mind 110 százalékos és még nagyobb teljesítményeket érnek el, s ezeknek az előző üzemi szinttel elerhető legjobb százalékaik mind jóval alatta vannak. Viszont például a B-műszak szakszervezeti brigádjában három láncsevélő is van, akik kiugró teljesítményeket tudnak elérni, ugyanakkor a kommunista brigádban csak egy. A brigád átlageredményét pedig úgy számítják ki, hogy összeadják a tagok teljesítményét és elosztják a létszámmal. Nyilvánvaló, hogy ez éppen a fenti körülmények miatt nem adhat reális értékelést.

És a kiszisták...

Nem jártak el kellő gondossággal az üzemben a »Szocialista munka brigádja« címert folyó verseny kialakításában sem. Egyszerűen így neveztek el néhány brigádot a kiszisták, ahelyett, hogy e megítélt cím elnyeréséért hosszabb lejáratú versenyt indítottak volna. Ez utóbbit hamarosan helyrehozzák az üzemben, mert az első fél év után majd a valóban legjobb eredményeket elérő brigádokat javasolja a szakszervezet és a vállalatvezetés a termelési tanácskozásnak a kitüntetésre.

Hasonlóan kell lenyesegetni az egyéb kisebb hibákat is, melyek zavarják az egyébként lendületes és eredményes versenyt.

(Kolozsár)

A népgazdaságnak nem „bánatpénz“, hanem gyors szállítás szükséges

Még csak a nyár első napjaiban járunk, de a MÁV szegedi igazgatóságán és az állomásokon már az őszi csúcsforgalomra gondolnak. Az állomások képződése mellett komplex brigád érkezteken beosztják meg a feladatokat, a problémákat, a szállítató vállalatok képviselőivel. Az igazgatóság kocsirakomány és áru fuvarozási ügyek alosztályának dolgozói elmondják, hogy

az utóbbi időben jó irányban fejlődött a vállalatok és a MÁV kapcsolata Szegeden.

Üzemeink vezetőinek nagy többsége felismerte, hogy az egész népgazdaság érdekében a gyors és gazdaságos vasúti szállítás. A korábbi esztendőben a helyes együttműködés hiánya sok kárt okozott népgazdaságunknak városunkban is. Sajnos, egyes vállalatok még mindig a régi »hágyománnyok« szerint

minden különösebb lelkiismeretfurdalás nélkül fizetik a MÁV-nak a kocsiallásdíjat.

Ezek közé tartoznak a Tisza- és a Gőzmalom, a Sörlerakati, az ÜVEGERT, a

Textilnyagkereskedelmi Vállalat és a nagyüzemeink közül a Szegedi Kenderfonógár.

Míg a többi vállalatok általában alkalmazkodnak a kirakodásra vonatkozó rendelkezésekhez, ezek többnyire hallani sem akarnak a szombati, vasárnapi kirakodásról. Nem gondoskodnak sem a kocsirakomány, sem a darabárus csomagok elszállításáról. Így aztán felhalmozódik az áru a darabárus raktárban, s nehezebben lehet megővni a kisebb sérülésektől. Az

ilyen vállalatok miatt korlátozódik a szállítás zöme a hét három-négy napjára. Könnyen kiszámítható: ha a szombaton és vasárnap érkezett vagonokat csak hétfőn délelőtt rakják ki és ezután töltik meg áruval, legjobb esetben szerdán délelőtt, vagy este indíthatják újból útnak az ország más részeibe.

Ez a körjáték ismétlődik meg hétről hétre, hónapról hónapra. Mindez a késedelmes ki- vagy berakodás miatt. Természetesen más baj is származhat ebből. Előfordul, hogy még Szegeden vesztegelnek a vagonok, másol a vasút nem tud kocsit biztosítani a szállításhoz. Ezért a MÁV szegedi igazgatóságát és állomásait nem érdekli különösebben, hogy a vállalatok kárpótlásul »bánatpénzt« fizetnek. Igen helyesen azt tartják, hogy nekik nem kocsiallásdíjra, hanem kocsira van szükségük.

A tervet ugyanis nem »bánatpénzzel«, hanem sok ezer tonna áru elszállításával kell teljesíteniük, éppen az ország és lakossága érdekében.

Ezek azonban nem jelenti azt, hogy az úgynevezett »bánatpénz« csupán néhány forint. Például a Szegedi Állomáson vezetett kimutatás szerint az ÜVEGERT április 25-én 50 óra kocsiallásért 512 forintot fizetett ki. Május 9-én a Textilnyagkereskedelmi Vállalatnak 32 órát számláltak. Az év első öt hónapjában a Tisza Malom 1273 óra késedelemért 10 ezer 394 forintot, a Gőzmalom 12 ezer 622 forintot fizetett ki. Így összeadva már tetemes összeget állapíthatunk meg.

Azt mondhatná a külső szemlélő, hogy ezek a vállalatok ugyancsak ráfizettek a késedelmes kirakodásra. A »bánatpénzt« fizetők egy része azonban nem igen aggódik. Hivatalos helyen nem, de magánbeszélgetéskor már elmondják: a kocsiallásdíj kevesebbe kerül, mint a vasárnapi munkabér. Más szóval a fuvarozató feleknek hasznos a »bánatpénz«, csak a népgazdaságnak káros. Igen érdekesen tehát, ami jó a vállalatnak, nem jó a népgazdaságnak. Eppen azért, mert az üzemek vezetői csak a szűkebb vállalati érdekeket tartják szem előtt, mit sem törődnek a nagyobb, a népgazdasági érdekekkel. Sokszor még azzal sem, hogy

az érkezett árut a vásárlóközönség már régen várja. Megérkezett szombaton, csak hétfőn rakják ki, s mire a boltok polcaira kerül, s megvehetik a vásárlók elérkeznek a következő héthez.

Ettől azonban nyugodtan tudnak aludni egyes felelős vezetők, lényeg az, hogy kevesebbet kellett kiadni. Vajon tud-e majd nyugodtan vikkendezni például a Sörlerakati vezetősége, ha majd a nyáron is előfordul az, ami május 24-én történt, hogy vasárnap érkezett a sörszállítmány. Emlekszünk a múlt évek hasonló időszakára, amikor vasárnap délután már az a fogadták a vendéget a pincérek, hogy a sör elfogyott. Ha így törődnek a vasárnapi kirakodással, bizony könnyen előfordul majd, hogy vasárnap a rókusi állomáson vagonban vesztegel a sör, hiába lesz sörívő kedvük a dolgozóknak.

Annak ellenére, hogy több vállalat fegyelmeztelen a ki- és berakodásoknál, a MÁV igazgatóság teljesíti tervét.

A vállalatok nagy része az elmúlt hónapokban gondosabban rakatta a kocsikat, mint korábban.

Ennek köszönhető, hogy például a kocsikihasználási tervet 106,95 százalékra teljesítette a szegedi igazgatóság. Ahhoz azonban, hogy az őszi csúcsforgalom idején se legyen baj, zökkenő a vasúti szállításban a »bánatpénzes« vállalatoknak is meg kell javítaniuk munkájukat. A népgazdaság érdekében azt kívánja, hogy tekintsenek túl a vállalat kerítésén. Vegyék figyelembe azt, ami a közösség érdeke,

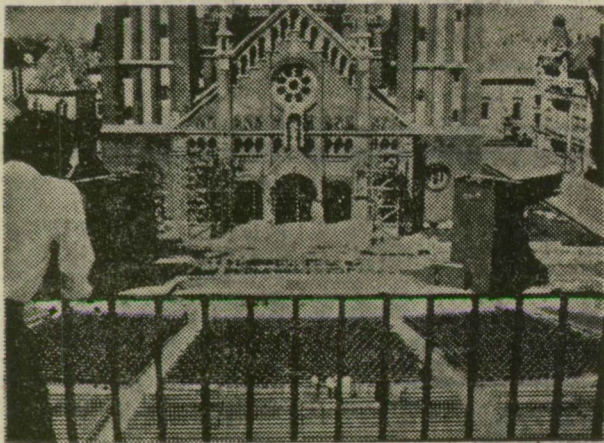
Ma lesz az utolsó tanítási nap

Június 22-én kezdődnek a beiratások

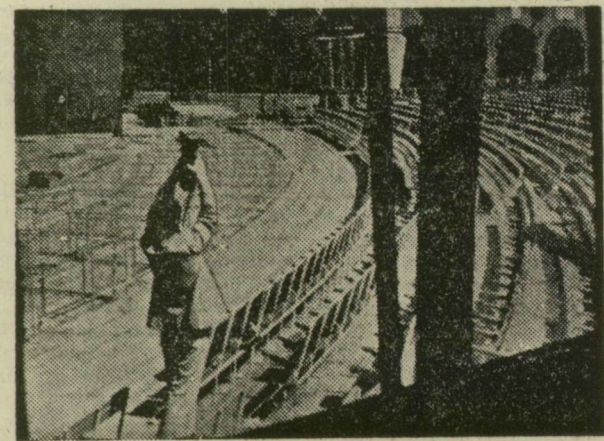
Néhány nap múlva befejeződik az 1958—1959-es oktatási év. Az általános iskolákban június 10-én, ma tartják meg az utolsó »hivatalos« tanítási napot, s 10—15. között már az osztályösszeülgalok lesznek. A tanévzáró ünnepségeket általában minden iskolában 20-án rendezik. A beiratások időpontja június 22—23.

Az általános iskolákhoz hasonlóan a gimnáziumokban is ma fejezik be a tanítást, s 11—12—13-án ösz-szeülgalok lesznek. 20-án, vagy 21-én tanévzáró ünnepségekkel, bizonyítvány-kiosztással fejeződik be az oktatási év. A gimnáziumi beiratások június 22—23—24-én lesznek.

Fényképezőgéppel A SZABADTÉRI

Ragyogó kilátás nyílik a zenélő óra fölötti tetőtérre az az épülő nézőtérre és színpadra. A méreteiben is hatalmas játéktér imponánsan tárul a fényképezőgép keresőjén át a fotos elé

A fotósok nagy számban keresik fel mostanában a teret, hogy megörökítsék a felújítás minden mozzanatát. Most még az orchester előtt nem dirigál karmester, a rendezőfülkéből sem jönnek utasítások, de ez utóbbi helyről az egyik amatőr mutatóvámszámba beillő fényképezését örökítettük meg

(Markovits Tibor felv.)

Az utolsó simításokat végzik ezekben a napokban a festők a nézőtér színes vastrav erzein, ülőhelyein, korlátjain. Sokan nézik naponta a lépcsőzetesen emelkedő nézőteret is, amelynek széksorai várják a szegedieket, valamint lakóink minden tájának lakóit és a külföldi vendégeket. Egyébként a nézőtér is igen szép, s kényelmes helyet biztosít a szabadtéri játékok látogatóinak

Porténelmi idők

1919 június 10

Kun Béla ellátogatott a felszabadított Kassára, ahol a dolgozók nagy örömmel és szeretettel fogadták. »Ugye jó ez a proletárdiktatúra? — fordult beszéde elején a lelkes tömeghez. Majd így folytatta: Felszabadított benneketek a vörös proletár hadsereg, megmutatva azt, hogy él a proletár-szolidaritás. Nem azért jött ide a vörös proletár hadsereg, hogy új elnyomást teremtsen, mint ahogyan a cseh imperialisták hadserege tette, hanem azért, hogy felszabadítsa a dolgozókat, tekintet nélkül arra, milyen nyelven beszélnek. Nekünk mindegy, hogy a dolgozó proletártestvérünk milyen nyelven beszél, nekünk csak egy ellenségünk van: a burzsoázia, bármilyen nyelven beszél is.«

A vörös csapatok előrenyomulása a front jelentős részén még folytatódik. Csapataink ma elfoglalták Rozsnyót. A cseh imperialista katonai vezetők aljas eszközökkel is megpróbálják megállítani az előrenyomulást. Ma pl. több helyen parlamentereket küldtek át egységeinkhez, akik azt állították, hogy a cseh és a magyar kormány között megegyezés jött létre és ezért a harcot be kell szüntetni.

A sztrájk Szegeden tovább tart, sőt, szélesedik. Ma beszüntette a munkát a katonai élelmezési raktár 120 polgári alkalmazottja. Előrehaladt a kommunisták szervező és politikai munkája, amely az általános politikai sztrájk megkezdésére irányul. A forradalmi munkásság mai gyűlésén bizalmikát választott. »A bizalmi férfiak... oly célból választották meg, hogy általában sztrájk esetén ellenőrizzék az üzemeiket.« — olvassuk egyik rendőrségi jelentésben. A jobboldali vezetők húzódoznak az általános sztrájk gondolatától, csupán azért emlegetik, hogy a kormányt sarokba szorítsák.